

Dvořákova Praha

DNES Mimorádná příloha

idnes.cz

Festival s rostoucími ambicemi

Bude to už deset let, co do pražského hudebního života vstoupil festival Dvořákova Praha. Začal ambiciózně, například se odvážil přijít s komorní řadou, a jeho ambice dále rostou.

Pozoruhodný je jeho vývoj zvláště v posledních několika letech. Festival nabídku rozdělil do dramaturgických řad, sestavení komorní série začal svěřovat kurátorům z řad významných domácích i zahraničních umělců, zavedl například Debutový den nebo „cestovní“ prolog Po stopách Antonína Dvořáka.

Jména umělců i těles vyvolávají každoročně velká očekávání, letos jmenujme Gustav Mahler Jugendorchester, London Philharmonic Orchestra a samozřejmě Essener Philharmoniker, s nimiž přijede jejich šéf Tomáš Netopil.

Nicméně asi největší (samozřejmě příjemné) napětí doprovází provedení Dvořákových oratorií Stabat Mater a Requiem, která jsou

součástí řady Dvořák Collection. Umělecké síly, které festival získal, jsou úctyhodné, přesto zrovna u Requiem byl management postaven do nelehké situace po nečekaném úmrtí Jiřího Bělohávků.

Nahradí ho Jakub Hruša, který vyhovoval i firmě Decca, jež z obou koncertů pořídí plánovaný záznam. Jiří Bělohávek měl dirigovat ještě jeden koncert České filharmonie, který místo něj převezme Petr Altrichter.

A je tu ještě další stěžejní událost. Do života bude letos uveden zbrusu nový Festivalový orchestr Dvořákovy Prahy, který by se měl v příštích letech stát pevnou součástí programu. Jeho první koncert uzavře komorní řadu, kterou letos připravil hornista Radek Baborák. Ten se představí jako muž mnoha tváří, kromě své původní profese hornisty například i jako dirigent Festivalového orchestru, v němž ostatně zasednou i jeho hudební přátelé.

– Věra Drápelová

Dirigent Tomáš Netopil
Foto: Julien Benhamou

Dvořákova Praha

KKCG stojí po boku festivalu již desátým rokem

Foto: Petra Hajská

Slavná hudební tělesa, špičkoví dirigenti či sólisté, kteří v poslední dekádě na festivalu Dvořákova Praha interpretovali díla Antonína Dvořáka, přesvědčili desítky tisíc diváků o tom, jak významná je jeho tvorba. Pomohli také umocnit vliv Dvořákovy díla na mladou generaci hudebníků po celém světě. Umělecké vedení festivalu dlouhodobě pracuje na tom, aby byla zveřejňována i méně známá díla Antonína Dvořáka, a také dbá na to, aby se zde představili i nadějní čeští umělci. Proto letos mimo jiné v programu festivalu nalezneme jména, jako jsou tenorista Petr Nekora, houslistka Olga Šroubová, varhaník Pavel Svoboda nebo hornistka Kateřina Javůrková.

Tento přístup podporuje hlavní mecenáš festivalu investiční skupina KKCG, která patří jednomu z nejvýznamnějších domácích podnikatelů Karlu Komárkovi. Česká společnost v poslední době rezignovala na řešení společenských témat, ztrácí svoji národní hrdost a hlavně víru v sebe sama. To se snaží Komárek podporou festivalu Dvořákova Praha a dalších projektů změnit.

Důležité je i to, že Komárek pomáhá zviditelnit ty, kteří dokážou inspirovat ostatní. Vytváří prostředí pro sdílení nápadů a pro vzájemnou inspiraci. Prostředí, jež v lidech znovu probouzí jejich sebevědomí a vrací je ke kořenům, k národním kulturním dědici. A na ně může být česká společnost plným právem hrdá. Deset let stojí skupina KKCG po boku hudebního festivalu Dvořákova Praha. Za tuto dobu lze vysledovat, jak se vyvíjejí dráhy mladých umělců. Díky festivalu se za tu dobu prosadily nové talenty, umělci, kteří objevili svět velké hudby a dnes jsou respektovanými sólisty nejen doma, ale i v zahraničí.

– Robert Kolář
ředitel Akademie klasické hudby

Hornista Baborák se svými přáteli chystá nejedno hudební překvapení

Je jedním z nejlepších hornistů světa, svůj čas však dělí i mezi další aktivity. Radek Baborák je letos kurátorem komorní řady Dvořákovy Prahy. Někdejší sólový hráč Berlínských filharmoniků a dalších špičkových těles vystoupí jako virtuos, dirigent, dramaturg i autor aranžmá.

Věra Drápelová
redaktorka MF DNES

Komorní řadu Dvořákovy Prahy každý rok sestavuje výrazná osobnost světové nebo české hudby. Před Baborákem jimi byli Jiří Bárta, Ivo Kahánek a Daniel Hope.

„Využil jsem této mimořádné nabídky k tomu, abych přiblížil, čím se jako hornista a dirigent zabývám v posledních letech, a abych představil řadu projektů, které pražští posluchači neměli možnost slyšet. A také jsem si přál, aby z dramaturgie byla poznat moje láska ke komorní hudbě, která je založena na hudebních přátelstvích a sdílení podobných hodnot,“ vysvětluje Baborák.

Dvořák v programu samozřejmě nebude chybět, i když s jeho hudbou se sóloví hornisté tolik nepotkávají. „Dvořák do repertoáru lesního rohu nijak výrazně nezasáhl, ale jeho Serenáda pro dechové nástroje patří k prvním skladbám, které jsem se rozhodl zařadit,“ dodává Baborák.

Bach trochu jinak

Hornisté sice mají ve svém repertoáru působivé skladby od W. A. Mozarta nebo Richarda Straussa a pár dalších výrazných kusů, přesto nemají tak bohatý výběr jako třeba houslisté nebo pianisté.

Východiskem však pro ně mohou být transkripce skladeb jiných autorů. Na program komorní řady tak Baborák zařadil i hudbu Johanna Sebastiana Bacha. „Jeho skladby patří na první příčku v mé snaze o obohacení hornového repertoáru. Vedle krásného partu v Braniborském koncertu č. 1 a arie v Mši h-moll nemá horna u Bacha takové místo jako třeba hoboj, housle a podobně. Každý instrumentalista by

si ale měl projít Bachovy skladby – bez nich je ochuzen a myslím, že nám pak chybí něco podstatného, něco, na čem se dá stavět i ve skladbách pozdějších období. Bach dává každému muzikantovi náhled do kouzelného světa hudby, kde opravdu každá nota má své místo, nic se nedá ošdit a hráč musí být v prvotřídní kondici, aby si na něco takového mohl vůbec pomyslet,“ zdůrazňuje.

Hned na úvodním koncertu tak Baborák uvede vlastní úpravu části Ricercar z Bachovy Hudební obětiny. „Patří mezi ty ikonické kompozice, které nemají předepsané nástrojové obsazení nebo tempové označení a možná proto, kromě neobvykle propracované struktury, jsou takovým lákadlem pro upravitel. Pokusit se přiblížit bachovskému fenoménu patří k největším hudebním zážitkům každého muzikanta i bez dobových nástrojů

Radek Baborák hraje s různými komorními sestavami, diriguje, ale především je virtuos. „Dvořák do repertoáru lesního rohu nijak výrazně nezasáhl, ale jeho Serenáda pro dechy patří k prvním skladbám, které jsem se rozhodl zařadit,“ říká. Foto: Petra Hajská

nebo bez přehnané snahy o historizující zvuk,“ podotýká Baborák.

Na jednom z dalších koncertů pak zazní Bachovy Goldbergovské variace v aranžmá Tomáše Illeho. „S Tomášem spolupracuji na celé řadě projektů, padli jsme si do oka a je mým skvělým pomocníkem při realizaci často bláznivých představ. Kromě skladeb Astora Piazzolly, které pro můj soubor upravuje, zazní v jeho transkripci i Mahlerův písňový cyklus Chlapcův kouzelný roh. Na úpravě Goldbergovských variací jsem se podílel výběrem nástrojů – tak, aby byly odlišné. Tedy budou to housle, horna, fagot a kytara – Tomáš je původně kytarista, takže part uměl zpracovat tak, aby byl opravdu kytarový, i když někdy je na hranici hrátelnosti a jen díky panu Steidlovi je možné ho realizovat,“ přiznává Baborák.

Programy koncertů jsou často založeny na kontrastech, třeba hudby Dvořáka a Krzysztofa Pendereckého, ale také třeba anglického skladatele první poloviny 20. století Yorka Bowena. „U nás je jeho jméno skoro neznámé, napsal ale tři důležité skladby pro lesní roh a v Anglii se začíná opět těšit zasloužené pozornosti. Zajímavá je u něj především snaha nalézt pro lesní roh nový zvukový a charakterový výraz. A také dokázal přežít ve dvacátém století vlnu avantgardních modernistů, kteří ho odsunuli na okraj zájmu. Kvalita se stejně nakonec prosadí, jen je škoda, že se toho autor často nedožije,“ míní Baborák.

Dívčí doména

Hornista však také upozorňuje, že v hornovém repertoáru se najdou mnohá překvapení. „Třeba u autorů jako Henri Tomasi nebo Kurt Atterberg. Nehraný zůstává romantický koncert ruského skladatele Komarovského. Přednědávám jsem pro sebe objevil skladatelku Ethel Smyth a její dvojkonzert pro housle a lesní roh. Nebo jsou tu izraelsí autoři Jechezkel Braun, Lev Kogan, Naama Tamir. Pozoruhodný koncert v nedávné době napsal třeba pan Penderecki nebo i John Williams,“ vypočítává Baborák.

Má to prý ale háček. „Víte, jak je těžké přemluvit dirigenty a manažery, aby dali těmto skladbám zaznít? Někdy se mi podaří po dlouholeté spolupráci s nějakým orchestrem – když si odehraju ‚povinného‘ Mozarta, Straussa a Schumanna – prosdit třeba skvělý koncert Jiřího Pauera,“ dodává.

Kromě všech svých uměleckých aktivit také učí. „Z mého pohledu je zájem o tento nástroj velký. Zajímavé je, že horna se stává doménou dívek. Jak v Čechách, tak ve světě,“ konstatuje.

Výjimečná událost. Představí se festivalový orchestr

Do letošního komorního cyklu hornista Radek Baborák pozval ty nejlepší ze svých hudebních partnerů a přátel. „Známe se především z podobně zaměřených festivalů, které mají svoji komorní řadu, nebo přímo z komorních festivalů, kde jsou tito kamarádi kurátory nebo uměleckými vedoucími,“ vysvětluje Baborák.

Některé pražské publikum zná, třeba koncertního mistra Berlínských filharmoniků Daishina Kashimota. „Stará se o festival v Himeji, kde jsem stálým hostem. Řadu hudebních přátelství jsem také navázal na Jerusalemském Music Festivalu paní Eleny Bashkirovové, další znám třeba z Utrechtu od Janine Jansen nebo z Dubrovniku od Juliana Rachlina a podobně,“ doplňuje.

Zážitky z komorního muzicírování je prý neopakovatelný. „Jsou to

Marek Vrabec Umělecký ředitel Dvořákovy Prahy. Foto: archiv

všechno mimořádní muzikanti, pro které to festivalové napětí, enormní spousta zkoušek v krátkém čase a stoprocentní oddanost hudbě patří k normálnímu profesnímu životu. Zároveň je spojuje nějaké tajemné vlákno vzájemného respektu. Každý se snaží zahrát jak nejlépe umí,

navázat kontakt s ostatními spoluhráči. A o to se budeme snažit i teď v Praze,“ ujišťuje Baborák.

Od nového orchestru si kromě hráčských kvalit slibujeme také flexibilitu, díky níž bude moci studovat i díla, která hostující orchestry na turné jinak zařazují do svého repertoáru jen obtížně.

Marek Vrabec
umělecký ředitel Dvořákovy Prahy

navázat kontakt s ostatními spoluhráči. A o to se budeme snažit i teď v Praze,“ ujišťuje Baborák.

Konkurzy nebyly třeba

Hornistovy kontakty také přispěly k realizaci nevědního projektu, který Baborák vymyslel spolu s uměleckým ředitelem přehlídky Markem Vrabcem. Jde o zbrusu nové těleso – Festivalový orchestr Dvořákovy Prahy. Ten poprvé vystoupí na závěr komorní řady s programem, který sice z „čistě“ komořiny na jednu stranu vybočuje, ale současně by měl dokázat přednosti komorního přístupu k symfonickému repertoáru. Zahraje Beethovenovu předehru Leonora III, Mozartovu Koncertantní symfonii Es dur a Beethovenovu Symfonii č. 3 „Eroica“.

Jeho základem se stal ansámbl Česká Sinfonietta, u jehož zrodu stál Ba-

borák se svými přáteli. V orchestru usednou také koncertní mistři a členové pražských orchestrů, dále čeští muzikanti působící v zahraničních orchestrech, jako Milan Šetena z Vídeňských filharmoniků, Štěpán Kratochvíl z Mnichovské filharmonie nebo Vilém Kijonka z Concertgebouw Amsterdam a také Clara Dent, Bence Bogányi, Andrej Žust, Mate Bekavac či Claudio Bohorquez, což jsou sóloví hráči německých orchestrů nebo profesori na vysokých školách. „Orchestr bude ojedinelý i tím, že vzniká bez konkurzů. Všechny hráče znám osobně,“ zdůrazňuje Baborák.

Inspirovali se ve světě

Vzorem byl zakladatelům například Luzern Festival Orchestra. „A také Saito Kinen Festival Orchestra dirigenta Seiži Ozawy, ve kterém působím a který se proslavil třeba vystou-

pením během zahájení olympijských her v Naganu. Také tam tvoří páteř orchestru hudebníci z japonských souborů a orchestrů a k nim dojíždíme z Evropy a Ameriky,“ upřesňuje Baborák. Ředitel Vrabec dodává, že nové těleso by mělo být s festivalem napříště pevně spojeno. „Chceme mu svěřovat každoročně dva až tři programy. Kromě hráčských kvalit si od orchestru slibujeme také flexibilitu i díla, která jinak hostující orchestry na turné zařazují do repertoáru obtížně a nerady. Pro festival, který věnuje péči celému Dvořákovu odkazu včetně zřídka uváděných děl, je to velmi důležité,“ podotýká.

S orchestrem by měli v dalších letech vystupovat i přední zahraniční dirigenti. První koncert ovšem bude řídit sám zakladatel Radek Baborák. – Věra Drápelová

Dirigentská naděje Tomáš Netopil si buduje kariéru v zahraničí, na letošní Dvořákově Praze se představí mimo jiné s Essenskými filharmoniky. Foto: Julien Benhamou

Tomáš Netopil

- Narodil se roku 1975 v Kroměříži.
- Studoval hru na housle na Konzervatoři P. J. Vejvanovského v Kroměříži, dirigování na pražské AMU a na Královské akademii ve Stockholmu.
- V roce 2002 zvítězil v prvním ročníku dirigentské soutěže Sira Georga Soltiho ve Frankfurtu nad Mohanem.
- V dalších letech debutoval na předních operních scénách, jako je Semperova opera v Drážďanech, Bavorská státní opera v Mnichově, Národní opera Paříž, jakož i u předních zahraničních orchestrů.
- V letech 2009–2012 byl šéfdirigentem Opery Národního divadla.
- Od podzimu 2013 je generálním hudebním ředitelem Aalto-Musiktheater Essen a Essenských filharmoniků. Letos na podzim tam mimo jiné nastuduje Smetanovu Prodanou nevěstu.
- S essenským orchestrem natočil pro Supraphon operu Bohuslava Martinů Ariane. Další nahrávky pro toto vydavatelství pořídil i se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu. Jsou mezi nimi orchestrální suity z oper Leoše Janáčka nebo Glagolská mše téhož autora.

Šéfovat v Essenu, to je pro mne velká škola

Patří k těm našim mladým dirigentům, kteří si budují pozici ve světě, kde jim byly svěřeny šéfovské posty. Tomáš Netopil se na Dvořákově Praze představí hned třikrát.

Konec loňské sezony poznamenalo úmrtí Jiřího Bělohávk, který měl vystoupit i na Dvořákově Praze... Co tento dirigent znamenal pro vás osobně?

Byl to první lektor na mé profesionální dráze. Původně jsem totiž studoval housle a kontakt s panem Bělohávkem znamenal první krok v dirigentské kariéře. Pak jsme se setkávali na různých masterclassích, které pořádal ještě jako šéf Pražské komorní filharmonie, a i později mi radil v různých profesních rozhodnutích, třeba při práci s managementy, s výběrem repertoáru a podobně. Muzikantsky jsem se od něj naučil především pokoře k partituře. Na to se někdy zapomíná, když se člověk snaží posluchače zaujmout. Pan Bělohávek byl ale velmi pečlivý v dodržení čistě výpovědi skladatele.

Jak dlouho se chystalo vaše hostování s Essenskými filharmoniky na Dvořákově Praze?

Tak dva tři roky. Jsem moc rád, že se to podařilo, protože orchestr má časové limity, od září do června totiž hraje v operních produkcích divadla v Essenu. Nicméně občas vyjíždíme i na zájezdy, loni jsme byli například na straussovském festivalu v Garmisch-Partenkirchenu nebo v Amsterdamu.

Provoz takového orchestru je tedy hodně náročný?

Rozhodně. V divadle jsou hudebníci skoro denně. Navíc mají i symfonickou sezonu, která během sezony zabere dvanáct až třináct týdnů.

Jaké je jeho složení z národnostního hlediska?

Je to mezinárodní těleso. Kromě Němců tam máme Italy, Španěly, Maďary, Angličany, a dokonce jednoho Čecha.

Čím je pro vás výjimečný umělec? Má třeba specifický zvuk?

Charakterizuje ho jakási ryzost, čis-

tota, všechny nástrojové skupiny jsou pěkně vyvážené. A pak také chut pracovat a flexibilita, s níž se pohybuje v různých stylech, včetně baroka a soudobé hudby.

Co vás napadá, když se ohlédnete za svými prvními šéfovskými lety v Essenu?

Když jsem nastupoval, byl jsem v těžké pozici, protože mým předchůdcem byl významný dirigent Stefan Soltész, který ansámblu vtiskl nezaměnitelný tvar. Na mne pak byly logicky vloženy obrovské nároky. Myslím, že jsem je naplnil, ale snažím se dostat ještě dál a docílit toho, aby symfonický repertoár byl na vysoké úrovni. Snad se mi to daří, důkazem jsou naše nahrávky včetně například Ariany Bohuslava Martinů. Letos přidáme Sukova Asraela, příští rok Mahlerovu Devátou symfonii.

V Essenu propagujete českou hudbu, na druhou stranu se čím dál víc zabýváte ve světovém, hlavně německém repertoáru. Takže je to určité dobrá škola...

Samozřejmě, seznámil jsem se s několika Wagnerovými operami, nastudoval jsem Straussovu Elektru, čeká mne Salome. Diriguji i Mozartovy opery, symfonie Antona Brucknera, Gustava Mahlera, prostě světový repertoár.

Funkci generálního hudebního ředitele vykonáváte v Essenu od roku 2013. Spojíte s tímto měsícem i dohlednou budoucnost? Pětiletá smlouva mi příští rok končí, ale dohodli jsme se na jejím prodloužení do roku 2023. Takže - ano.

Na Dvořákově Praze uvedete se svým orchestrem kromě Brahmsa, Dvořáka a Straussa i Koncert pro smyčcové kvarteto a orchestr Bohuslava Martinů, který s vámi zahraje Haasovo kvarteto. Jak jste na tuhle neobvyklou kombinaci přišli?

„Haasovci“ jsou mí kamarádi už z vysoké školy, něco spolu udělat jsme chtěli už dlouho, jen jsme pořád hledali termín. Jsem moc rád, že to vyšlo a že program uvedeme napřed v Essenu a potom v Praze.

Dramaturgicky to myslím nevyznívá až tak zvláště, Martinů s Dvořákem spolu tvoří krásnou linku.

Kromě orchestru z Essenu budete na festivalu řídit i Vídeňské symfoniky, kteří festival uzavřou. Nemají tak trochu nevděčnou pozici „toho druhého“ za Vídeňskými filharmoniky?

Už jsem s nimi pracoval, je to orchestr na vysoké úrovni, rozhodně bych to nechtěl nějak rozdělovat a srovnávat.

Konečně váš třetí - respektive v pořadí první - koncert na Dvořákově Praze bude součástí prologu v Kroměříži, kde uvedete Dvořákovu oratorium Stabat mater v prakticky neznámé původní verzi. Znal jste ji předtím?

Příznávám, že ne, i pro mne to byl objev. Je kratší, z deseti pozdějších částí obsahuje jen sedm, a především, doprovod obstarává pouze klavír. Takže sice chybí hloubka orchestrálních barev, ale jinak je všechno téměř identické jako v orchestrální podobě.

V Kroměříži jste se narodil, stále se tam vracíte. Máte čas se zapojit i do tamního hudebního života?

Rozhodně se o to snažím, podílím se na festivalu Hudba v zámku a zahradách. Na letošním ročníku vystoupila například Filharmonie Brno se sopranistkou Simonou Šaturovou, ale měli jsme třeba také koncert, jenž spojil Hornáckou muziku Petra Míčky a smyčcové kvarteto Jiřího Pospíchal. Napřesrok bychom rádi připravili i letní hudební akademii.

Váš kalendář čím dál víc zaplňuje prestižní závazky. Je mezi nimi také nová inscenace Weberova Čarostřelce pro Vídeňskou státní operu. Tam jste dosud dirigoval obnovené produkce. Co očekáváte od této příležitosti?

Rozhodně menší chvat, než v jakém se připravuji obnovená nastudování, a tedy důkladnější přípravu. A pak, Vídeňská státní opera a Čarostřelec, to je jedna z nejúžasnějších kombinací, jaká mne mohla potkat.

– Věra Drápelová

Mistři klavíru zahrají Chopina i Gershwinu

Hned na tři pozoruhodné osobnosti se mohou těšit příznivci klavírní hry.

V pondělí 11. září se představí francouzský virtuos Jean-Yves Thibaudet, který bude sólistou večera Gustav Mahler Jugendorchester. Pod taktovkou Inga Metzmachera zahraje Koncert pro klavír a orchestr F dur George Gershwinu.

Doménou 55letého umělce je právě hudba 20., respektive přelomu 19. a 20. století. Ostatně na pařížské konzervatoři byl žákem Lucette Descavesové, někdejší přítelkyně a spolupracovnice Maurice Ravela.

S puncem vítěze Soutěže královny Alžběty v Bruselu, kterou vyhrál roku 2010, přijede třicetiletý ruský klavírista Denis Kožuchin, který bude jedním z hostů kurátora komorní řady Radka Baboráka.

S naším hornistou i dalšími muzikanty si zahraje na koncertech 15. a 17. září. Po svém bruselském

triumfu Kožuchin nastoupil dráhu klavírní hvězdy, která ho zavedla na významná světová pódia. Natáčel pro label Pentatone, který mu letos v lednu vydal CD se sólovými skladbami Johanna Brahmsa.

Česká legenda

Velmi očekávaný je i sólový recitál předního českého klavíristy Ivana Klánskýho, který 18. září zahraje skladbu Ludwiga van Beethovena a Fryderyka Chopina. Tito dva autoři patří k jeho nejoblíbenějším.

Klánský se roku 1970 jako první Čech dostal do finále varšavské Chopinovy soutěže a od roku 1995 je předsedou české Chopinovy společnosti. Učí také na pražské HAMU, kde u něj studovali mimo jiné úspěšní pianisté Martin Kasík a Ivo Kahánek. Klánský často vystupuje i jako komorní hráč, především se souborem Guarneri Trio.

– Věra Drápelová

Oratoriím dají lesk hvězdy Metropolitní

Od festivalového zahájení se očekává, že bude mimořádnou událostí dramaturgickou i interpretační. Letošní volba tento předpoklad naplňuje vrchovatě. Ve čtvrtek 7. září zazní totiž Dvořákovo oratorium Stabat mater, v němž se snoubí velkolepý zvuk s typicky dvořákovskou melodickou invencí, přímočarostí a hloubkou.

Festival navíc získal prvotřídní umělecké síly. Hrát bude PKF - Prague Philharmonia pod taktovkou svého šéfa Emmanuela Villauma a za spolupráce Českého filharmonického sboru Brno. Lesk pak dodají hvězdy Metropolitní opery sopranistka Kristine Opolaisová, tenorista Piotr Beczala a basista René Pape, k nimž se připojí slovenská mezzosopranistka Jana Kurucová, působící v renomované berlínské Deutsche Oper.

Opolaisovou si naši diváci mohou pamatovat z letošního kinopřenosu Dvořákovy Rusalky, Beczala zpíval Prince v dřívější projekci z Metropo-

Zazpívá Requiem Americká sopranistka Ailyn Pérezová bude jednou ze sólistek cyklu Dvořák Collection. Foto: Rebecca Fay

litní a Pape sice Vodníka na jevišti nezpívá, ale jeho árii má na svém albu Gods, Kings & Demons a před pár lety ji uvedl na recitálu v Praze.

Záznam vydá Decca

Koncert odstartuje nejen celý festi-

val, ale také tematickou řadu Dvořák Collection, která obsáhne kompletní kantátové a oratorní dílo Antonína Dvořáka. Pokračovat bude i v příštím roce.

Po úvodním koncertě bude následovat 13. a 14. září Dvořákovu

Requiem, které spolu s Verdiho a Mozartovou verzí patří k nejsuggestivnějším zhudebněním latinské mše za zemřelých. Koncert bude mít v sobě navíc i cosi symbolického - původně jej měl totiž řídit Jiří Bělohávek.

Místo zesnulého dirigenta povede Českou filharmonii jeho žák Jakub Hrůša. Dále se představí Pražský filharmonický sbor, v kvartetu sólistů se objeví i americká sopranistka Ailyn Pérezová, která zpívala například Violettu a Mimi v La Scale a v listopadu ztvárnil v Metropolitní opeře titulní hrdinku Massenetovy opery Thais. Jejimi kolegy budou mezzosopranistka Christianne Stojtjnová, tenorista Michael Spyres a basista Jan Martiník. Z koncertů vznikne nahrávka pro firmu Decca.

Kolekce Dvořákových duchovních skladeb zahrne i slavné Te Deum, které zazní v rámci závěrečného koncertu. Sólisty budou Simona Šaturová a Adam Plachetka.

– Věra Drápelová

Přijíždí těleso plné elánu. Sdružuje nejlepší mladé hudebníky Evropy

K významným světovým tělesům, která hostují na Dvořákově Praze, se přidává i Gustav Mahler Jugendorchester (GMJO), složený z mladých hudebníků různých evropských zemí. Za roky své existence si vybudoval velkou prestiž a pláť za jakousi zásobárnu hráčů pro přední evropské orchestry. Zásahu na tom mají i četní významní dirigenti, kteří s orchestrem pracovali.

Jeden z nich ostatně stál i u samotného zrodu Orchestru mladých Gustava Mahlera. Byl jím italský dirigent Claudio Abbado, který orchestr založil roku 1986, respektive v sezóně 1986/1987 ve Vídni.

Výběr je přísný

Abbado už se bohužel nedožil nynějšího třicetiletého jubilea, zemřel před třemi lety. Jeho záměr se však naplnil vrchovatě. Na úplném počátku byla snaha umožnit mladým hudebníkům zpoza železné opony, konkrétně z tehdejšího Československa a Maďarska, aby společně muzicírovali se svými rakouskými kolegy a aspoň tímto způsobem připomenuli středoevropskou kulturní tradici a souměřitost. Po pádu komunistických režimů se orchestr přeměnil ve skutečné evropské těleso, třebaže v první řadě ho lze stále považovat za reprezentanta rakouské kulturní politiky.

Špičkové umělecké pověsti odpovídají i nároky na uchazeče o místo v orchestru. Konkurzy se konají každý rok od října do prosince ve více než dvou desítkách evropských měst a zájem o ně je obrovský. Každý rok se přihlásí více než dva tisíce hudebníků. Uchazeči musejí mít - samozřejmě kromě uměleckých kvalit - také občanství ně-

Zásobárna talentů Mnozí členové Orchestru mladých Gustava Mahlera získali místo v některém z předních evropských těles. Foto: Márcia Lessa

keré z evropských zemí (členství v Evropské unii ale není podmínkou) a být ve věku mezi 16 a 27 lety.

Orchestr nemá s výjimkou koncertního mistra stále složení, nicméně pokud hudebníci nepřekročí danou věkovou hranici, mohou v něm hrát i několik let. Musejí se ovšem každý rok znovu přihlásit do konkurzu a uspět v něm. Jejich výkony posuzuje porota složená z členů evropských symfonických orchestrů, kteří pak také pracují s jednotlivými nástrojovými sekcemi.

Následuje jarní a letní turné po Ev-

ropě. Letos už orchestr zavítal do Lisabonu, Madridu a dalších měst včetně takových prestižních destinací, jako je Salcburský festival, drážďanská Semperova opera nebo milánská La Scala. Sezónu zakončí právě v Praze, kde ostatně nehoduje poprvé.

Zahrají i Dvořáka

V letošní sestavě GMJO je silně zastoupené Španělsko a Portugalsko, další hudebníci pocházejí z Rakouska, Německa, Francie, Ruska, Ukrajiny, Estonska, Arménie, Polska,

Bulharska, Velké Británie, Itálie a dalších zemí. Českou republiku reprezentuje klarinetistka Anna Syslová.

Během jarního turné orchestr řídil britský dirigent Daniel Harding a jako sólista účinkoval barytonista Christian Gerhaher. Letní část převzal německý dirigent Ingo Metzmacher, který GMJO vede už počtvrté, předtím řídil turné v letech 2003, 2005 a 2009.

Devětapadesátiletý umělec je známý i v Praze, kde dirigoval mimo jiné Českou filharmonii. Celou svou

kariéru věnuje zvláštní pozornost hudbě dvacátého století, která prolíná i programem nynějšího turné GMJO. Klasiku devatenáctého století zastupuje Dvořákova skladba V přírodě, která otevře i koncert 11. září v pražském Rudolfinu.

Dále zazní Gershwinův Koncert pro klavír a orchestr F dur, jehož sólový part přednese Jean-Yves Thibaudet, baletní suita Podivuhodný mandarin od Bély Bartóka a baletní suita č. 2 Daphnis a Chloe od Maurice Ravela.

– Věra Drápelová

Zahajovat se bude i pod širým nebem

První festivalový den, 7. září, zpestří od 17.30 hodin speciální program v dolní části Václavského náměstí. Uvede koncerty i umělce, z nichž někteří přijdou osobně. Na tuto předehru naváže od 20 hodin živá projekce zahajovacího koncertu. (vd)

Herec Lábus provede bajkou

Foto: archiv Studia Ypsilon

Také letos jsou děti s rodiči zvány na Rodinný den. Uskuteční se v sobotu 16. září a nabídně dopolední provedení Dvořákovy Novosvětské souborem dobových nástrojů Musica Florea, open air koncerty na schodech Rudolfinu, dílničky a nakonec humorné dílko Bohuslava Martinů Kdo je na světě nejmocnější, inspirované anglickou pohádkou indického původu. Dějem bajky o myším králi provede herec Jiří Lábus, účinkovat bude i saxofonové kvarteto Clair-obscur z Berlína. (vd)

Dvořákovy stopy míří do Kroměříže

Festivalový prolog Po stopách Antonína Dvořáka tentokrát zamíří do Kroměříže a připomene kontakty Antonína Dvořáka s tímto kulturním centrem. V rámci celodenního programu vystoupí v Arcibiskupském zámku Sdružení hlubokých žesťů České filharmonie a v historické budově Nadsklepí zazní Stabat mater v původní klavírní verzi. (vd)

Čtveřice, která stojí na prahu světové kariéry

Jsou mladí, ale už dělají první kroky do velkého hudebního světa. Dvořákova Praha jim vyhrajuje Debutový den. Letos se tak stane 22. září v Rudolfinu, kde se představí čtyři čeští interpreti.

Pavel Svoboda - varhaník

Pavel Svoboda Foto: archiv

Je žákem významného českého varhaníka Jaroslava Tůmy a laureátem několika soutěží, mezi nimi i Mezinárodní soutěže Pražského jara a Bach-Wettbewerb v Lipsku. Věnuje se také hudebně-organizační činnosti, mimo jiné jako předseda spolku Provarhany, který se zaměřuje na ochranu historických varhan.

Vyučuje na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové a je vedoucím Oddělení historicky poučné interpretace na Hudební a taneční fakultě AMU v Praze.

Na koncertě zahraje téměř neznámé varhanní skladby Antonína Dvořáka, jimiž osmnáctiletý autor roku 1859 absolvoval pražskou varhanní školu. A také doprovodí některé ze svých kolegů.

Olga Šroubková - houslistka

Olga Šroubková Foto: Mona Martinů

Její jméno se hodně skloňovalo na letošním Pražském jaru. V rámci jeho každoroční soutěže přišly na

řadu po čase opět housle a Šroubková si z ní odnesla první cenu.

Vnučka bývalé sólistky Národního divadla Antonie Denygrové a bývalého koncertního mistra České filharmonie Karla Šroubka hraje na housle od čtyř let, studovala na Gymnáziu Jana Nerudy a na Pražské konzervatoři a v současnosti pokračuje na Hochschule für Musik, Theater und Medien in Hannoveru.

V letech 2014 a 2015 se zúčastnila konkurzů na post koncertního mistra České filharmonie, v nichž postoupila do druhého, respektive třetího kola. Jelikož zanechala dobrý dojem, byla několikrát pozvána jako hostující koncertní mistr. Do programu přispěje Sonátou pro sólové housle Eugena Ysaye.

Kateřina Javůrková - hornistka Také ona se pyšní trofejí z Pražského jara, jehož soutěž roku 2013 vyhrála. Je žákyní Bedřicha Týlšara, u nějž studovala na Pražské konzervatoři, i Radka Baboráka, s nímž pracovala na HAMU, a pokračuje v jimi rozvíjené tradici kultivované a zpěvné hry. Zdokonalovala se též na stáži v Paříži a poté nastoupila do orchestru PKF - Prague

Kateřina Javůrková Foto: archiv

Philharmonia. Dalšího úspěchu dosáhla roku 2016, kdy na prestižní Mezinárodní soutěži ARD v Mnichově získala druhou cenu při neudělení první. V současnosti je členkou České filharmonie a své schopnosti uplatňuje i v komorním souboru Belfiato. Pro „den D“ si připravila dvě spíše neobvyklé skladby - Appel Interstellaire od Oliviera Messiaena a Opus 239 od Ernsta Kreneka.

Petr Nekoranec - tenorista

Na podzim zahájí druhý rok v Lindemann Young Artist Project, což je exkluzivní vzdělávací program organizovaný newyorskou Metropolitní

operou. Předtím už byl členem studia při Bavorské státní opeře v Mnichově. K jeho úspěchům patří také účast v semifinále Mezinárodní soutěže královny Sonji v Oslu a vítězství v Mezinárodní soutěži Francesca Vinase v Barceloně. Rodák z Polné studoval Střední odbornou školu pedagogickou v Čáslavi a poté zpěv na konzervatoři v Pardubicích. Spolupracuje také s italským pedagogem Antoniem Carangelem. Na koncertě zazpívá skladby Bacha, Dvořáka a také soudobého brněnského skladatele Jiřího Najvara.

– Věra Drápelová

Petr Nekoranec Foto: Jadran Šetlík

Britové přivezou také Polednici

Foto: Matthias Creutziger

London Philharmonic Orchestra patří ke špičkovým evropským tělesům. Na festival s ním přijede i jeho šéf Vladimír Jurowski (na snímku), jeden z nejvýraznějších dirigentů současnosti. Britové zahrají 8. září v Rudolfinu Šostakovičovu Symfonii č. 11, Prokofjevův Koncert pro housle se sólistkou Alinou Ibragimovou, ale ještě předtím Dvořákovu Polednici. Jurowski má v listopadu poprvé hostovat u České filharmonie. (vd)

Mezinárodní hudební festival Dvořákova Praha pořádá Akademie klasické hudby, o. p. s. Uměleckým ředitelem je Marek Vrabec. www.dvorakovapraha.cz

generální partner

za podpory

partneři koncertu

oficiální vůz

hlavní partneři

generální mediální partneři

hlavní mediální partneři

mediální partneři

